



Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΧΑΝΑΝΑΙΑΣ (Ματθ. 15, 21-28)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Λούρο, στις 13/2/2005)

Μια φτωχή μιλά με τον Θεό

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο ότι μια γυναίκα ξένη, δηλαδή όχι Εβραία, πήγε στον Χριστό και του είπε:

-Η κόρη μου είναι δαιμονισμένη. Υποφέρει. Σε παρακαλώ Υιέ του Δαβίδ, λυπήσου με και κάνε την καλά.

Ο Χριστός της έδωσε μια απρόσμενη απάντηση.

-Κανείς δεν πετάει το ψωμί των παιδιών του στα σκυλιά.

Το καταλαβαίνουμε τι σημαίνει. Όταν παρακαλείς κάποιον για κάτι και σου μιλήσει έτσι, καταλαβαίνεις ότι σε ονομάζει «σκυλί».

Ας πάρουμε μία εικόνα. Πηγαίνεις στον ιερέα να του ζητήσεις ευλογία. Και σου απαντά: «Δεν την έχω την ευλογία μου για τα σκυλιά». Τι θα πεις μέσα σου, στην καλύτερη περίπτωση; «Ε, όχι και σκυλί, παπούλη μου. Δεν θέλεις να με ευλογήσεις, ποτέ σου. Μη με λες όμως «σκυλί». Δεν το αντέχω». Και θα απλώσεις την γλώσσα σου να το λες, μέχρι να το μάθει όλος ο κόσμος.

Φανταστείτε τώρα, να ακούσει κανείς αυτά τα λόγια από τον Χριστό. Τι θα πει; «Χριστέ μου, πού είναι η καλωσύνη Σου; Πού είναι η στοργή Σου; Εγώ δεν είμαι άνθρωπος; Δεν πονάω; Όποιον θέλεις καταλαβαίνεις; Δεν είσαι Πατέρας μας;» Και χίλια δυό άλλα που λένε οι άνθρωποι, ιδιαίτερα όταν βρίσκονται σε πόνο. Μάλιστα στην περίπτωση αυτή θυμόμαστε τις πίκρες μας, όχι από γεννησιμιού μας αλλά από καταβολής κόσμου.

Ο Χριστός τα ήξερε όλα αυτά, αλλά δεν φάνηκε να συγκινήθηκε ούτε άλλαξε τα λόγια του. «Ναι», είπε, «δεν πετάνε το ψωμί των παιδιών τους στα σκυλιά». Αλλά εκείνη η γυναίκα -όχι κάποιος μεγάλος άγιος- δεν άνοιξε το στόμα της να Τον βρῖσει, ούτε να παραπονεθεί. Αλλά τι είπε;

-Ναι, Κύριε, και τα σκυλάκια κάτι τρώνε. Πέφτουν κάποια ψίχουλα από το



φαγητό των παιδιών και τα τρώνε. Μου φτάνουν τα ψίχουλα που πετάνε τα παιδιά.

Ο Χριστός θαύμασε και της απάντησε:

-Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις. Γενηθήτω σοι ως θέλεις. Να γίνει όπως θέλεις.

Τι έχει να μας πει το περιστατικό αυτό; Αν πιστεύεις ότι ο Χριστός είναι ο Κύριος του κόσμου, τότε ξέρεις ότι χωρίς θέλημά Του δεν γίνεται τίποτε. Συνεπώς, και για μας κανένα καλό δεν μπορεί να γίνει χωρίς να το θέλει ο Χριστός. Το πρώτο από το οποίο ξεκινάμε είναι η πίστη ότι ο Θεός είναι Πανάγαθος Πατέρας. Όλος καλωσύνη, όλος αγάπη, όλος στοργή. Και τότε θα ρωτήσει κάποιος: εκείνο το κακό που έπαθα; Εκείνο που με πόνεσε; Και εκείνο καλό ήταν;

Ζητάς ψιχουλάκι, παίρνεις καρβέλι

Πριν απαντήσουμε ας δούμε τι θεωρούμε καλό. Το μεγαλύτερο καλό, σου λέει κάποιος, είναι να γεμίσεις την τσέπη του, να βάλεις γερά κομμάτια στο στομάχι σου, να ρίξεις πάνω σου καλά ρούχα.

Όμως όταν ο άνθρωπος, υποψιάζεται ότι υπάρχει αιώνια ζωή, ξέρει ότι το μεγαλύτερο καλό που πρέπει να αποκτήσει, είναι η σωστή τοποθέτηση απέναντι του Χριστού.

Εσύ αδελφέ, ξέρεις τι είναι ο Χριστός; Δεν εφρόντισες να το μάθεις ακόμη; Πόσων χρονών είσαι; Σαράντα; Πενήντα; Ογδόντα; Και δεν έμαθες τι είναι ο Χριστός; Τότε τι κάνεις στην ζωή σου; Γιατί ψάχνεις; Έβαλες όλη την προσοχή σου στα ψεύτικα, στα παροδικά; Σε εκείνα που μια ημέρα θα χαθούν όλα; «Επελθών γαρ ο θάνατος, ταύτα πάντα εξηφάνισται» Όταν έλθει ο θάνατος, πού θα είναι το σπίτι σου, Γιώργο; Πού θα είναι η περιουσία σου και τα καζάντια σου, Μαρία; Πού οι διασκεδάσεις σου, Νίκο; Πού θα είναι, Ελένη, οι πόνοι σου και οι χαρές σου; Έσβησαν όλα! «Επελθών ο θάνατος» πάνε όλα αυτά. Και τι μένει;

Μένει ένα πράγμα. Ήσουν σωστός απέναντι του Θεού ή ήσουν λάθος; Έλεγες στον Θεό, ότι «εγώ επάνω από όλα, κέντρο της πίστης μου έχω το Σύμβολο της Πίστεως»; Που το σπουδαιότερο σημείο του, είναι εκείνο που λέει για τον Χριστό: «τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών».



Μέχρι να φτάσουμε εκεί, το Σύμβολο της πίστεως λέει τι είναι ο Πατέρας, τι είναι ο Υιός, τι σχέση έχουν μεταξύ τους. Από κει και πέρα, μας λέει ότι ο Χριστός ήρθε στην γη. Και τι έκανε; Έπαθε, σταυρώθηκε, τάφηκε για μας. Και επειδή ήταν Θεός, αναστήθηκε και ξαναγύρισε στην δόξα Του. Αλλά γιατί ήρθε και σταυρώθηκε για μας; Για να το καταλάβουμε καλύτερα ότι ο Θεός είναι αγάπη, στοργή, καλοσύνη.

Εμείς όμως τι κάνουμε; Ας πάρουμε ένα παράδειγμα: Έκανες κάποιο καλό. Έβγαλες από την τσέπη σου πενήντα ευρώ και τα έδωσες σ' ένα φτωχό. «Πάρτα» του είπες «και πήγαινε στο καλό. Αδέλφια είμαστε».

Όμως εκείνος ξεχνώντας την ευεργεσία σου γκρινιάζει, σε βρίζει και σε κακολογεί. Τι θα πεις; «Εμένα, βρε παλιάνθρωπε, βρίζεις που στερήθηκα και σου έδωσα;». Και σε πιάνει το παράπονο.

Να όμως που και συ καμιά φορά, βρίζεις τον Χριστό;

-Το κάνω, λες, γιατί πονάω. Με πιάνει το παράπονο.

-Κάτσε, βρε αδελφέ. Σε πιάνει το παράπονο, εναντίον τίνος;

Ο Χριστός σταυρώθηκε για μας. Έχεις το θάρρος να Τον βρίσεις; Έχεις το θάρρος να ανοίξεις το στόμα σου και να πεις παράπονα εναντίον Του; Να πεις ότι δε σε αγαπάει; Τι περισσότερο ήθελες να κάνει από ό,τι έκανε για μας;

Ποιό είναι το συμπέρασμα; Ό,τι και να γίνει στην ζωή μας, για το καλό μας γίνεται. Και αν σε πει ο Χριστός «σκυλί» για το καλό σου θα σε πει. Και της Χαναναίας έτσι είπε. Όμως εκείνη δεν θύμωσε αλλά ζήτησε ένα «ψιχουλάκι» Και αντί για ψιχουλάκι της ήρθε κομμάτι μεγάλο! Γιατί της είπε ο Χριστός: «Πήγαινε στο καλό. Η πίστη σου σε έσωσε. Η κόρη σου είναι καλά από αυτή την στιγμή, που είπες αυτά τα λόγια»

Αυτό είναι το σωστό μυαλό

Αναφέρεται στην Αγία Γραφή, ότι ο Θεός αγαπούσε τον Αβραάμ γιατί είχε μεγάλη πίστη. Του είπε: «Φύγε από τον τόπο αυτό στον οποίο ζεις, και πήγαινε εκεί που θα σου δείξω. Θα σε κάνω πηγή ευλογίας για όλο τον κόσμο. Σε διάλεξα για να γεννηθεί από σένα, από τους απογόνους σου, ο Υιός Μου και Σωτήρας του κόσμου. Θα γίνεις η πηγή της ευλογίας για όλο τον κόσμο».

Ο Αβραάμ, που καταλάβαινε τι σημαίνει «ευλογία του Θεού», είπε: «Και μόνο



για μένα να ήταν η ευλογία του Θεού, άξιζε να γυρίζω σε όλη μου την ζωή, σαν τον χειρότερο ζητιάνο. Και τώρα που θα γίνω ευλογία για όλο τον κόσμο, θα διστάσω; Τρέξε Αβραάμ εκεί που σου δείχνει ο Θεός».

Ξεκίνησε και πήγε εκεί που του έδειχνε ο Χριστός. Και μετά οι απόγονοί του βρέθηκαν στην Αίγυπτο δούλοι. Αλλά ο Θεός δεν τους εγκατέλειψε. Είπε στον Μωυσή: «Πάρε τον λαό μου να πάει στη γη της Επαγγελίας. Και να γεννηθεί, όταν θα έρθει η ώρα, ο Χριστός, ο Σωτήρας του κόσμου, από ένα απόγονο του Αβραάμ, από την Αγία Μαρία την Παρθένο και Θεοτόκο».

Έφυγαν οι Εβραίοι από την Αίγυπτο πήγαν στην έρημο του Σινά και κάποια μέρα βρέθηκαν απέναντί τους οι Αμαληκίτες έτοιμοι να τους σφάξουν. Φοβήθηκαν οι Εβραίοι και άρχισαν να γογγύζουν: «Γιατί μας το έκανες αυτό Μωυσή; Γιατί μας πήρες από την Αίγυπτο, από τα σπίτια μας, από τα αγαθά μας;» Εκείνα που λέμε όλοι μας, όταν βρεθούμε στην δύσκολη στιγμή. «Γιατί μας πήρες; Καταραμένη η ώρα. Πήγαινε μας πάλι εκεί». Στενοχωρήθηκε ο Θεός, λέγει η Αγία Γραφή, και είπε να μείνουν σ' εκείνο το μέρος μέχρι να βάλουν μυαλό. Δηλαδή να καταλάβουν ότι έκαναν λάθος. Γιατί μόνο όταν βάλει ο άνθρωπος μυαλό και έχει την σωστή τοποθέτηση απέναντι του Θεού, είναι άξιος σωτηρίας.

Η σωστή τοποθέτηση απέναντι του Θεού είναι ότι ο Χριστός είναι Θεός και Κύριος του κόσμου. Ότι είναι Πατέρας και ευεργέτης μας. Ότι μας αγαπάει τόσο, που σταυρώθηκε για μας. Ότι είναι η αιώνια ζωή. Εκείνος θα μας κρίνει και Εκείνος θα μας δώσει τα αγαθά της Βασιλείας Του.

Και εγώ τι πρέπει να κάνω; Να έχω, όσο μπορώ, πιο καλή επικοινωνία μαζί Του. Όσο μπορώ περισσότερη εμπιστοσύνη. Διαφορετικά, πώς πιστεύω ότι είναι Κύριος του κόσμου και ότι σταυρώθηκε για μας;

Το Ευαγγέλιο, είναι για μας ΦΩΣ. Ο Σταυρός του Χριστού είναι για μας ΗΛΙΟΣ. Ο θάνατος του Χριστού είναι για μας φως αληθινό και ήλιος και προβολέας για να περπατάμε στη ζωή. Όσο πιο πολύ ανοίγουμε τα μάτια μας να καταλαβαίνουμε το μυστήριο της αγάπης του Θεού, τόσο περισσότερο αποκτάμε την σωστή πίστη και το σωστό μυαλό.

Αυτή την πίστη να δώσει ο Θεός να αποκτήσουμε όλοι μας. Αμήν.